

گاردیو یک جوان رو کرد؟
چشم‌ها به یعقوب

طاهره جمالی: از دل زمین خاکی خرمشهر تا چمن سبز تهران، یعقوب براجعه آمده تا خاطره بسازد؛ پسری که شاید هنوز نمش بر زبان هواداران جاری نشده اما آن پاس کات‌بک در دقیقه ۸۷ مقابل مس سونگون، داستانی جدید را نوشت. بازی پرسپولیس و مس، ۲ گل پیش. نیازی به ریسک و هجوم نبود اما یعقوب، نفسی تازه در تیم بود. فرهاد احمدزاده توپ را به گوشه راست زمین فرستاد و یعقوب، با جساتری که در این سن و سال کمتر می‌بینیم، ۲ بازیکن حریف را از پیش رو برداشت و با حرکتی ظریف، مسعود ریگی را در موقعیتی بی‌نقص برای گل سوم قرار داد. شاید برای هواداران گل رنگی مهم‌تر بود اما برای بازیکنان، روحیه‌بخشی به یعقوب ارزشمندتر. او با لیخندی که سادگی و شادی را به رخ می‌کشید، قلب‌های سرخ‌ها را ربود.

یعقوب، از خاک جنوب تا جاده کاشان
داستان یعقوب، ساده نیست. متولد خرمشهر، کودکی‌اش را در کوچگاه‌های خاکی آن شهر گذراند و سپس به کاشان کوچ کرد. مسیری که شاید سرنوشتش را تعیین کرد. در جام‌جهانی تیم ملی نوجوانان، گام‌های محکم و جسورانه‌اش نظر حسین عبدی را جلب کرد. از همان نخستین تمرین، مشخص بود این پسر ساده‌نیست. نوع دویدنش، جساترش در زمین، حرکتش؛ همه‌شان از بازیکنی داشت که آینده‌ای روشن انتظارش را می‌کشد. او تابستان امسال نخستین قرارداد حرفه‌ای‌اش را با پرسپولیس امضا کرد اما این پایان داستان نبود. یعقوب در تیم ملی نوجوانان، نه فقط به‌خاطر نبوغ فردی که به‌خاطر تاکتیک‌پذیری و تنوع بازی‌اش رشد کرد. او در هر پستی که نیاز بود، بازی می‌کرد؛ از وینگر تا مهاجم. این انعطاف‌پذیری، کلید موفقیت او شد.

از جام‌جهانی نوجوانان تا پیشنهادهای اروپایی
سال گذشته یعقوب یکی از بازیکنان اصلی تیم ملی نوجوانان در جام‌جهانی بود. مقابل برزیل گل زد، برابر انگلیس جنگید و تجربه‌ای که مظهر کسب کرد. برد تاریخی برابر برزیل، در ذهن‌ها باقی ماند؛ جایی که این جوان خرمشهری در خشان‌ترین لحظاتش را رقم زد. تابستان امسال پیشنهادهای اروپایی هم به دستش رسید. ۲ باشگاه از قاره سبز خواهان او بودند اما یعقوب تصمیم گرفت در پرسپولیس بماند و زیر نظر گاردیو، مسیری متفاوت را آغاز کند.

سرمایه‌ای که باید مراقبش بود
پرسپولیس امروز یک گوهر گرانبها در اختیار دارد. یعقوب براجعه، نه فقط یک بازیکن که نمادی از استعداد و امید است. براجعه با لیخندش، پاس‌هایش و گام‌های محکمش در زمین، نشان داده آینده از آن او است. براجعه همان بازیکنی است که می‌توان برایش گفت: «فردا، بیشتر از او خواهیم شنید». پرسپولیس باید این استعداد را بچوبی پرورش دهد. یعقوب، تنها یک نام نیست؛ او یک نفس تازه برای فوتبال ایران است؛ قصه‌ای که شاید سال‌ها بعد با افتخار تعریف شود.

اخبار

فیروزی: وزارت ورزش بدهی‌ای

به پرسپولیس نذار

معاون توسعه مدیریت و منابع وزارت ورزش و جوانان گفت: بدهی وزارت ورزش و جوانان به باشگاه پرسپولیس صحت ندارد. برنا فیروزی در گفت‌وگو با فارس، درباره انتشار برخی اظهارات مبنی بر بدهی وزارت ورزش و جوانان به باشگاه پرسپولیس گفت: «۲۱ شرکت فرهنگی - ورزشی پرسپولیس و استقلال سال گذشته طالی فرایند قانونی از طریق سازمان خصوصی‌سازی واگذار شدند و قبل از واگذاری همه مطالبات و بدهی‌های ۲ باشگاه حسابرسی شده و هیچ گونه بدهی‌ای در حساب‌ها مبنی بر بدهی وزارت ورزش و جوانان به این ۲ باشگاه ثبت نشده است. وی افزود: هرگونه بردآمد حاصل از واگذاری این ۲ باشگاه نیز باید طبق قانون سیاست‌های کلی اصل ۴۴ هزینه شده و درآمدی نیز از این بابت برای وزارت ورزش و جوانان منظور نشده است. معاون وزیر ورزش و جوانان گفت: دولت تمام تلاش خود را برای حل مشکلات باشگاه‌ها علی‌الخصوص این ۲ باشگاه مردمی برطرف‌دارد. به کار بسته و کم‌کم نیز حامی باشگاه‌ها حتی بعد از واگذاری آنها به بخش خصوصی است اما نادیده گرفتن حمایت‌های دولت، وزارت ورزش و فراتر از آن انتشار اخبار خلاف واقع توسط برخی اشخاص منصفانه نیست.

اصلاح قانون جنجالی در لیگ برتر

به جریان افتاد

به احتمال فراوان قانون لزوم حضور ۲ بازیکن در لیست زیر ۲۱ سال تیم‌ها دچار تغییر می‌شود. به گزارش فارس، در جلسه اخیری که بین برخی سرمربیان لیگ برتری و حسین عبدی، سرمربی تیم ملی جوانان، مهدی تاج، هدایت ممینی، مسوولان سازمان لیگ و رئیس کمیته انتصابی برگزار شد، سرمربیان حاضر در جلسه انتقاداتی را نسبت به قانون لزوم حضور ۲ بازیکن زیر ۲۱ سال در لیست تیم‌ها مطرح کردند. در این جلسه رئیس و دبیرکل فدراسیون فوتبال نیز این انتقادات را پذیرفته و قول دادند قانون اصلاح خواهد شد. ظاهراً پس از این جلسه بحث اصلاح قانون به سازمان لیگ ابلاغ شده و موافقت هیات رئیسه، از کار گروه ناظر بر دستورالعمل قراردادها خواسته شده آن را اصلاح کند. تصمیم‌گیری درباره این موضوع اکنون بر عهده کار گروه است اما به احتمال زیاد با توجه به اینکه مهدی تاج با اصلاح قانون موافقت کرده است، حداکثر تا نیم‌فصل لیگ برتر این بند جنجالی اصلاح می‌شود.

بررسی مهم‌ترین کلبداوژه فوتبال ملی در دوره پساکی‌روش

رؤیای فوتبال هجومی

ایران در دوراهی فلسفه
این تیم ملی، نه تیم کی‌روش است، نه تیم اسکوچیچ. نه دفاعی است، نه هجومی. چیزی است بین این دو؛ در حال گذار، در حال تجربه اما آنچه فوتبال می‌طلبد، فراتر از تجربه است. قلعه‌نویی باید میان «فلسفه» و «نتیجه» یک مورد را انتخاب کند. باید بداند اگر این تیم بیشتر گل بخورد، تمام گل‌های زده‌اش نیز به چشم نمی‌آید.

پایان، آینده‌ای در مه
ایران امروز، تیمی است که در جست‌وجوی هویت گم‌شده خود سرگردان است. قلعه‌نویی شاید روزی بتواند این تیم را به سرمنزل مقصود برساند. شاید بتواند تعادل میان حمله و دفاع را بیابد اما تا آن روز، سؤال اصلی پابرجاست: آیا تیم ملی هجومی‌تر شده یا فقط راه دفاع کردن را فراموش کرده است؟

که به ضرب بادی شکسته می‌شود.
فوتبال هجومی یا توهم هجومی؟
آیا هجومی‌تر شدن به معنای بیشتر گل خوردن است؟ این سؤال، چکیده تمام نقدهایی است که به قلعه‌نویی وارد می‌شود. او تیمی ساخته که شاید زیباتر بازی کند اما این زیبایی، بهایی سنگین دارد: از دست رفتن تعادل؛ تیمی که گاهی گل می‌زند، گاهی گل می‌خورد و بیشتر اوقات، چیزی بین این دو.
زمان، دشمن قلعه‌نویی
قلعه‌نویی همیشه از زمان گلایه کرده است: «فرصت کم است، تغییر زمان می‌برد». حرفش درست است. تغییر سبک فوتبال، بویژه در کشوری که ۱۰ سال با فلسفه دفاعی زندگی کرده، ساده نیست اما آیا فوتبال منتظر می‌ماند؟ آیا جام‌جهانی برای ایران صبر می‌کند تا تیمی ساخته شود که هم گل بزند، هم گل نخورد؟!

ما بدون هیچ سوگیری صرفاً بررسی می‌کنیم.
سراب آمار، قصه‌ای تکراری
بیباید صادق باشیم. تیم ملی ایران در ۶ بازی ابتدایی مرحله مقدماتی جام‌جهانی ۲۰۲۶، دقیقاً ۱۲ گل زده است. این یعنی یک گل بیشتر از تیم اسکوچیچ در دوره قبل. آمار شوت‌ها چه می‌گوید؟ ۸۳ شوت در برابر ۷۸ شوت دوره قبل. حتی مالکیت توپ که روزگاری نماد اقتدار تیم‌ها بود، دست‌نخورده مانده: ۵۵ درصد این اعداد، به جای فریاد زدن هجومی‌تر شدن تیم ملی، به آرامی زمزمه می‌کنند: تغییر نکرده‌ایم!
اما تفاوت واقعی جای دیگری است. تیم فعلی در همین ۶ بازی، ۵ گل دریافت کرده است؛ بیشتر از تمام گل‌های خورده تیم ملی در دوره‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۲۲. تیمی که کی‌روش ساخته بود، دفاعی بود، شاید گاهی بی‌روح اما دروازه‌اش آهنین بود. حالا همان دروازه، بیشتر شبیه در چوبی‌ای است

مهدی مرسلی: از آن روز که کی‌روش رفت، یک کلمه باب میل مربیان ملی شده؛ ویلموتس تا اسکوکو و قلعه‌نویی: فوتبال هجومی! واژه‌ای که بر سر زبان‌ها افتاد، آویزه گوش‌ها شد و بهانه‌ای برای همه سرمربیانی که آمدند و رفتند. ویلموتس، همان به اصطلاح مربی‌ای که بیشتر از زمین، حاشیه و پول مفت را می‌فهمید، با صدایی رسا گفت: «ما فوتبال زیبا می‌خواهیم، مسابقه‌ای که هم ما گل بزینم، هم آنها» و چه شوری بر پا کرد! اما وقتی گل‌های خورده در کارنامه‌اش پرپرتر از گل‌های زده شد، کسی نماند تا از زیبایی حرف بزند. شارلاتان بروکسلی رفت که رفت. سپس نوبت امیر قلعه‌نویی شد؛ سرمربی‌ای که با ادبیاتی پرطنین می‌گوید: «در ۲۹ بازی، ۷۱ گل زده‌ایم. تیمی تهاجمی ساخته‌ام که در فوتبال ایران بی‌سابقه است.» اما این اعداد و کلمات، حقیقتی در پشت خود دارد؛ یا فقط دودی است که از آتش توهم برمی‌خیزد؟

بدون هیچ خط و خشی بر سپر افتخار، تیم ۷ نفره ایران قهرمان جهان شد

تاج‌گذاری در سرزمین ماتادورها

چشمگیری بود. تیم‌های ونزوئلا، ایرلند، آلمان، آمریکا، برزیل و در نهایت اوکراین، همه با شکست‌های قاطع به خانه بازگشتند.
آینده روشن در انتظار ایران
این قهرمانی، تنها یک دستاورد لحظه‌ای نبود، بلکه می‌تواند زمینه‌ساز تحولات بزرگ‌تری در فوتبال ۷ نفره ایران باشد. موفقیت‌های اینچنینی، نه‌تنها افتخاری برای کشور به شمار می‌رود، بلکه الهام‌بخش نسل جدیدی از ورزشکاران خواهد بود. از سوی دیگر، تیم ملی فوتبال ۷ نفره ایران اکنون مسؤلیتی سنگین‌تر بر دوش دارد. فراهم‌سازی امکانات بهتر، برگزاری اردوهای مستمر و حمایت‌های همه‌جانبه می‌تواند تضمینی برای تداوم این مسیر درخشان باشد.

سرمربی تیم ملی اوکراین که با چهره‌ای متحیر در پایان بازی دیده می‌شد، در کنفرانس خبری گفت: «بازی در برابر ایران، مانند رویارویی با یک دیوار نفوذناپذیر بود. آنها در دفاع و حمله به معنای واقعی کلمه کامل بودند. این قهرمانی را به آنها تبریک می‌گویم، چرا که شایسته‌تر از هر تیم دیگری بودند».

بود اما این بار، حکایت دیگری در جریان بود. با شروع بازی، ایران کنترل میدان را در اختیار گرفت و با ضربات خیره‌کننده مهدی شکوهی که ۲ بار دروازه اوکراین را گشود و گل بی‌نقص مهدی بخشی، نتیجه‌ای رقم خورد که تاریخ این رشته را برای همیشه تغییر داد.

بدون هیچ ترک و شکاف: رکوردی که تکرار نمی‌شود
یکی از چشمگیری‌ترین جنبه‌های این قهرمانی، نمایش بی‌نقص دفاعی تیم ایران بود. این تیم، در طول تمام رقابت‌ها حتی یک گل دریافت نکرد. آماری که نه‌تنها رکوردی بی‌سابقه در تاریخ فوتبال ۷ نفره به شمار می‌رود، بلکه نشان از نظم، هماهنگی و تلاش بی‌وقفه بازیکنان در تمام خطوط تیم دارد.
بازتاب‌ها؛ ستایش جهانی از یک قهرمانی بی‌بدیل
این قهرمانی، موجی از تحسین و ستایش جهانی را به همراه داشت. رسانه‌های بین‌المللی از قهرمانی ایران به عنوان یکی از بی‌نظیرترین لحظات تاریخ فوتبال ۷ نفره یاد کردند. روزنامه مارکای اسپانیا، با تیتیر «ایران؛ طلایی‌های بی‌خطا»، نوشت: «ایران نه‌تنها جام قهرمانی را به خانه برد، بلکه استانداردهای جدیدی را برای این رقابت‌ها تعیین کرد. تیمی که هیچ‌کس نتوان شکست دانش را نداشت».

نمایش قدرت فرنگی کاران ایران در میدان پادوبنی مسکو

بی‌رحم در روسیه

موفق به کسب طلا شده بود، بار دیگر نشان داد چرا نامش در کشتی فرنگی جهان می‌درخشد.
محمدرضا گرابی نیز در وزن ۷۷ کیلوگرم با نتیجه یک - یک به دلیل کسب امتیاز آخر، نازک‌او گاتیان را مغلوب کرد. گرابی که پس از ناکامی در مسابقات جهانی آلبانی به این رقابت‌ها بازگشته بود، با این پیروزی توانست روحیه خود را باز یابد.
پیروزی‌های حساس در اوزان بالاتر
محمدعلی گرابی، قهرمان جهان و کشتی‌گیر وزن ۸۲ کیلوگرم کشورمان، در دیداری پرچالش به مصاف اسلام علی‌اف رفت. این مسابقه با نتیجه ۷ بر ۶ به سود نماینده ایران به پایان رسید. نقش کادر فنی و چالش به‌موقع حسن رنگرز در این مبارزه به خوبی به چشم آمد، چرا که داور به شدت به نفع حریف روس بود.
در وزن ۱۳۰ کیلوگرم، امین میرزازاده، دارنده مدال برنز المپیک پارسیس، در آخرین مبارزه تیمی مقابل مسر گتی مسیمنف قرار گرفت. این دیدار حساس با نتیجه ۲ - ۲ به لطف امتیاز آخر به سود میرزازاده پایان یافت تا قهرمانی ایران قطعی شود.

مثال‌زدنی داشت. او با نتیجه خیره‌کننده ۹ بر یک روسلان بیچورین را شکست داد. اسماعیلی که پیش‌تر در المپیک ۲۰۲۴ در ادامه، سعید اسماعیلی در وزن ۶۷ کیلوگرم، درخششی

بازگشت روحیه با پیروزی‌های مقتدرانه

در ادامه، سعید اسماعیلی در وزن ۶۷ کیلوگرم، درخششی

[تاس] خطر اسپاس

[کوریه دنوسپورت] لذت ساری؛ خشم رونالدو

[موندودپورتوو] آزمون در ویگو

[اسپورت] بارسای فلیک چشم‌نواز است

[توتواسپورت] آخرین مأموریت